

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513010311
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2513010311.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Jána Mihala, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.03.2015, v trestnej veci odsúdeného R. R. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu v Piešťanoch v sp. zn. 2T/51/2013 zo dňa 09.02.2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného R. R., nar. XX.XX.XXXX, sa **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený R. R. sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/51/2013 zo dňa 04.04.2013, a preto trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov vykoná.

Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol odsúdený pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že posudzujúc, či sa v predmetnej veci odsúdený R. R. v skúšobnej dobe osvedčil alebo nie zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu v Piešťanoch sp. zn. 1T/86/2014 zo dňa 04.08.2014 bol R. R. odsúdený pre úmyselný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 250 hodín, zároveň mu bola už uložená povinnosť spočívajúca v príkaze, aby najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu trestu povinnej práce uhradil zameškané výživné. Skutok, pre ktorý bol odsúdený, spáchal od mesiaca apríl 2013 do mesiaca júl 2014. Tejto predmetnej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/51/2013, v ktorej veci mu skúšobná doba plynula od 01.05.2013 do 01.05.2015. Okrem toho však okresný súd zistil, že odsúdený sa dňa 18.02.2014 dopustil aj priestupku proti občianskemu spolunažívaniu voči I. J., za ktorý mu bola uložená pokuta.

Podľa názoru okresného súdu odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu v Piešťanoch sp. zn. 2T/51/2013 nevedol riadny život, keďže sa znova dopustil rovnakej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený, naviac sa dopustil aj priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a to voči osobe, ktorej je povinný platiť výživné. Z uvedeného je zrejmé, že podmienený trest odňatia slobody na odsúdeného nemal žiadny prevýchovný vplyv, a preto okresný súd rozhodol o premene predmetného trestu.

Proti tomuto uzneseniu si podal sťažnosť odsúdený R. R. a to v zákonnej lehote.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku na základe riadne podanej sťažnosti odsúdeným preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd plniac prieskumnú povinnosť zakotvenú v § 192 ods. 1 Trestného poriadku v prvom rade zistil, že posudzujúc či sa odsúdený R. R. v skúšobnej dobe osvedčil alebo nie, okresný súd vykonal

dokazovanie v rozsahu, nevyhnutnom pre objektívne a zákonné rozhodnutie, následne vykonané dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne a dospel k správne mu záveru, že v danom prípade vzhľadom na spôsob života odsúdeného počas skúšobnej doby nie je možné deklarovať, že by sa počas tejto osvedčil. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia v súlade s § 176 ods. 2 Trestného poriadku uviedol všetky základné skutočnosti a právne úvahy, na základe ktorých rozhodol o premene podmienenečného trestu odňatia na nepodmienečný.

Krajský súd sa s právnymi úvahami obsiahnutými v napadnutom uznesení v plnej miere stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje a to preto, že tieto plne zodpovedajú obsahu spisového materiálu.

Aj sťažnostný súd je toho názoru, že spáchanie rovnakej trestnej činnosti, resp. pokračovanie v novej trestnej činnosti v podobe neplnenia výživného aj počas skúšobnej doby podmienenečného predchádzajúceho odsúdenia je tou skutočnosťou, z ktorej nevyhnutne vyplýva záver v tej podobe ako ho učinil okresný súd.

Krajský súd je toho názoru, že takéto odsúdenie nemožno hodnotiť nijak inak ako skutočnosť, že v skúšobnej dobe odsúdený R. R. nevedol riadny život, a preto neprichádza do úvahy žiadny iný postup len premena trestu ako to učinil okresný súd v napadnutom uznesení.

Za tejto situácie vonkoncom neprichádza do úvahy iný alternatívny možný záver a to, že by bolo možné deklarovať, že v skúšobnej dobe sa odsúdený osvedčil.

Krajský súd preto nezistil žiadny dôvod pre zmenu napadnutého uznesenia v prospech odsúdeného, a preto o jeho sťažnosti rozhodol tak, že ju zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.